

Kardinál Müller: Hanbím sa za to, čo sa stalo kňazovi Okovi

11. augusta 2021 ✝ Cirkev

Zdroj obrázku: wikimedia commons.org

S kardinálom Gerhardom L. Müllerom, bývalým prefektom Kongregácie pre náuku viery, autorom niekoľkých stoviek vedeckých publikácií sa porozprával náš spolupracovník Paweł Lisicki.

Paweł Lisicki: Pán kardinál, po uverejnení článku v časopise „Theologisches“ súd v Kolíne nad Rýnom vydal trestný rozkaz, ktorým jeho autorovi, profesorovi Dariuszovi Okovi, uložil pokutu 4,8 tisíc euro. Alternatívou je odpykanie si trestu vo väzení v trvaní 120 dní. A odsúdený nie je sám. V ten istý deň, 27. júla 2021, vydal súd podobný rozsudok voči šéfredaktorovi časopisu, 90-ročnému kňazovi a profesorovi Johannesovi Ströhrovi, ktorému taktiež uložil pokutu, ktorú však možno nahradiť niekoľkomesačným väzením. Obaja sú obvinení z podnecovania nenávisti. V Poľsku to bolo spočiatku na neuverenie: Predsa je to očividný útok na slobodu prejavu a jasný príklad cenzúry z ideologických dôvodov. Čo si o tejto udalosti myslíte?

Kardinál Gerhard L. Müller: Ako Nemec sa hanbím za to, že v mojej domovine je opäť možné vznášať obvinenia z tzv. podnecovania nenávisti voči spoločnosti a odsúdenie poľského učenca za to, že uviedol fakty. V súvislosti s tým, čo sa stalo poľskému učenecovi z Krakova, by u ľudí s historickým vzdelaním mali okamžite zaznieť poplašné zvony; mali by si s hrôzou spomenúť na istého „právnika“, ktorý ako tzv. generálny guvernér poslal všetkých univerzitných profesorov Krakova do koncentračného tábora.

Článok prof. Oka je vedecká práca o závažných zločinoch páchaných na mladých mužoch a chlapcoch, ktorých sa dopúšťali vysokí duchovní na čele s bývalým kardinálom McCarrickom. Títo sudcovia buď článok nečítali, alebo ho nedokážu posúdiť na základe vedeckých kritérií, alebo jasne nevidia zločinnú povahu konania tých, ktorí žijú v Cirkvi, ale chránia sa štítom beztrestnosti, ktorý im poskytuje úrad, ktorý spravujú, vedú množstvo mladých mužov do záhuby. Odsúdenie týchto zločinov silnými slovami nie je podnecovaním verejnosti k nenávisti, ale prejavom odvahy, ktorý si zasluhuje úctu všetkých slušných ľudí. Význam týchto zločinov nemožno znevažovať len preto, že páchatelia boli aktívni homosexuáli, ktorí sa

mohli cítiť urazení, keď im niekto povedal pravdu do očí. **Tisíce nevinných kňazov v Nemecku sú každý deň urážaní ako pedofili, ale žiadny súd na to nereaguje a žiadny tlačový orgán sa proti tomu neohradí.** Dospeli sme opäť k tomu, že chránime vinníkov a trestáme nevinných? Zdá sa, že nikomu neprekáža kampaň proti katolíckym duchovným a podnecovanie násilia voči tejto skupine ľudí: to všetko sa deje údajne v rámci slobody prejavu.

Niektorí nemeckí novinári, napríklad v „Süddeutsche Zeitung“, podporujú tento rozsudok. Veria, že súd týmto spôsobom chráni spoločnosť pred nenávisťou. Aký je váš názor na túto vec? Prečo sa nemecká verejnosť zdá byť taká pasívna a odmieta brániť slobodu slova? Prečo nevidno nijaké prejavy odporu?

Prirodzene, tzv. nemeckí novinári sa tešia, keď ide o konanie proti Poliakom. Namiesto toho, aby ďakovali Poliakom a Maďarom za zvrhnutie totalitného sovietskeho komunizmu, európski politici a právnici prenasledujú týchto ľudí, ktorí museli znášať toľko utrpenia pre svoju lásku k slobode, pretože údajne sú ohrozené európske hodnoty. Tie isté, ktorých porušovanie tolerujú u tých najhorších diktátorov, keď s nimi obchodujú. Je zrejmé, že títo mienkotvorní lídri si kresťanstvo veľmi nevážia, našťastie sú proti ťažkému hriechu nenávisti. Škoda, že celkom absurdne obviňujú iných z neexistujúcej nenávisti voči skupine homosexuálov, ktorá, mimochodom, prejavuje svoju nenávisť voči katolíckemu Poľsku. Títo ľudia, ktorí si nárokuje morálnu prevahu, by si mali preštudovať históriu štyroch delení Poľska a nenávisť Prusov a národných socialistov voči Poliakom. Mali by to urobiť skôr, než budú vystupovať ako učitelia svojich slovanských susedov.

Odporcovia otca Oka mu vyčítajú, že vo svojich textoch nazval homosexuálnych duchovných „skupinou parazitov“, ich konanie prirovnal k rozvoju rakoviny a hovoril o „metle homosexuality“. Nevedia sa zmieriť s tým, že sa opovážil hovoriť o „homoideológii“ a „homohéze“. Profesor Oka napísal, že treba vytvoriť systém ochrany „zraniteľných dospelých“, ktorí sa stali či by sa mohli stať obeťami homosexuálnych predátorov v sutanách či habitoch. Je to skutočne príliš tvrdý jazyk? Tak znie najdôležitejšie obvinenie voči kňazovi. Alebo naopak, musí byť zlo jasne stigmatizované?

Súd nemôže požadovať, aby autor vedeckej analýzy venovanej najhorším zločinom a najzávažnejším hriechom používal rozmytý a rozriedený jazyk. Ak cirkevní predstavení ničia mladých mužov, treba sa odvolať na Ježišovu reč, ktorý osobám, ktoré pohoršia tých najmenších, hrozil peklom, ak sa neobrátia. Svetské súdy sú na to, aby brali na zodpovednosť zločincov, nie tých, ktorí zlo pomenujú.

>>>>>>>PÁČI SA TI ROZHOVOR? – PODPOR CHRISTIANITAS

!!! <<<<<<<<

Osobou, ktorá obžalovala kňazov profesorov Oka a Stöhra bol kňaz Wolfgang F. Rothe, známy aktivista za práva homosexuálov v Cirkvi. Pre poľského čitateľa je to čosi šokujúce. To homohéza úplne ovládla Nemecko?

Každý, kto pozná jeho minulosť v súvislosti so škandálom v St. Pölten vie, čo znamená príslovie: Zlodej kričí, chyťte zlodeja. Ako sa mohli vzdelaní právnicki stať nástrojom v tejto intrige, zostáva pre racionálneho človeka záhadou. Článok nevzbudzuje nenávisť voči nikomu, nepodnecuje verejnosť k násiliu voči nevinným

alebo tým, ktorí stoja po ich boku, ale naopak, vyzýva na ochranu nevinných mladých mužov pred takými predstavenými, ktorí cielene a organizovane zneužívajú svoje privilégiá a dôveru, aby sebecky uspokojovali svoje zvrátené túžby. Kto pod zámienkou právnej obhajoby menšiny bagatelizuje zločiny spáchané jednotlivými páchatelmi, je v skutočnosti horší než pred súd postavení obhajcovia týchto zločinov.

Je v Nemecku vôbec ešte dovolené kritizovať homosexuálov? Alebo možno už máme do činenia so skutočným kultom gejev? Je v Nemecku ešte dovolené hovoriť o Dekalógu?

Pokiaľ bude v Nemecku uznávané ľudské právo na slobodu svedomia a slobodu náboženského vyznania, budeme ako kresťania brániť ľudskú dôstojnosť tých, ktorí pociťujú homoerotickú príťažlivosť, ale zároveň budeme nebojácne hlásať Božie prikázania. Budeme hovoriť, že právo na život sa za každých okolností vzťahuje aj na ľudskú bytosť v embryonálnom štádiu vývoja, že eutanázia, t. j. aktívna pomoc pri zabíjaní, je smrteľným hriechom a že manželstvo je zväzkom medzi mužom a ženou a sexuálny život by mal mať miesto iba v rámci legitímneho manželstva. Ak my, katolíci, budeme prenasledovaní ako za čias Bismarckovho Kulturkampfu alebo v čase Tretej ríše, alebo ak budeme pokutovaní alebo väznení pod zámienkou starostlivosti o právo, pravda pre nás vždy zostane pravdou. Nijaký parlament ani súd nemôže zmeniť bezprávie na právo a postaviť vôľu k moci nad morálny zákon uznaný rozumom.

Do akej miery zmenila sexuálna revolúcia Cirkev a spoločnosť na Západe, najmä v Nemecku? Existuje po jej víťazstve ešte nejaká budúcnosť pre kresťanov v Európe?

Ide o dve rôzne predstavy o tom, kým je človek: buď nihilistická predstava alebo predstava človeka stvoreného na Boží obraz. Manželstvo má podľa katolíckej viery veľkú duchovnú a morálnu hodnotu. Správať sa, akoby zmysel života spočíval iba v hromadení peňazí a moci alebo v “sexe”, je popretím kresťanského obrazu človeka, ktorý bol zdrojom európskej kultúry. Bez kresťanstva Európa nemá budúcnosť. Nemožno ju budovať na sekundárnych dobrách, ako je hospodárska sila či konzum.

Čo by sa teraz malo stať? Trestný príkaz nie je právoplatný a obhajcovia odsúdených sa voči rozsudku už odvolali. Ako však majú katolíci v tejto veci konať? Myslíte si, že by k tejto záležitosti mali zaujať stanovisko aj nemeckí biskupi?

Na nemeckých biskupov by ste dlho čakali. Diela kňaza a profesora Oka treba čo najskôr preložiť do nemčiny. Hoci len málo Nemcov vie čítať po poľsky, stále ešte existujú milióny slušných nemeckých občanov všetkých kresťanských vyznaní, ako aj nekresťanov, ktorí nesklonili kolená pred Baalom, modlou depravovaného myslenia, ktorí si ešte uchovali schopnosť morálneho úsudku a ktorí sa hanbia za ťažkú nespravodlivosť a ujmu spôsobenú poľskému učencovi.

© Všetky práva vyhradené - prevzaté z poľského týždenníka DoRzeczy.

Knihu profesora Dariusza Oka, z pápežskej univerzity v Krakove pod názvom: LEVANDULOVÁ MAFIA, ktorá vyšla v slovenčine si môžete zakúpiť na tomto linku: <https://www.christianashop.sk/levandulova-mafia-s-papezmi-a-biskupmi-proti-homo-klikam-v-cirkvi/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kardinal-muller-hanbim-sa-za-to-co-sa-stalo-knazovi-okovi/>